

El Baix Penadès

Setmanari autonomista

SURT ELS DISSAPTES

Preus de subscripció

VENDRELL, trimestre.	1 ^a	Ptas
FORA, id.	1 ^a 25	v
EXTRANGER, id.	2 ^a	v

Número corrent, 10 cèntims. Atrassat, 20 id.

Redacció y Administració

Plaça Pi Margall, número 2.

Anuncis a preus convencionals. Remittits: 10 cèntims l'lnia

No s'admeten escrits sense firma

NO'S TORNAN ELS ORIGINALS

Al vol

... Y el patíbol no ha hagut d'aixecarse. La pietat del Rei ha sigut, en aquesta hora, lloada per tothom y ha resultat la concreció del general sentir del poble.

Es un anacronisme que en el temps actual subsisteixi en les lleis del Estat la pena capital; en la monàrquica Italia, de costums cíviques no pas més avensades que á Espanya, n'están ja lliure. Les lleis han d'esser la expressió de la voluntat colectiva, ó no han d'esser. Del contrari, á qué vindria esmenarles á mida que van rodolant els anys, procurant atemperarles á les evolucions del progrés? De la mateixa manera que'ls rescriptes del temps mitjvals en la actualitat serien impossibles, han d'esserho les pràctiques de cástics irreparables, puig no respónen al estat social present.

Are que la investigació es sobirana, que'l lliure exámen entra en tots els afers de la vida pública, resulta exposat l'aplicar un cástic definitiu pera exemplaritat dels que queden. Lo punible avui, tal volta en un demá ben pròxim, será motiu de glòria y exaltació. Per ventura no havem vist castigar, en virtut de les lleis fonamentals d'un Estat, lo que al dia següent ha merescut el beneplácit del poble, qui ha aixecat monuments en llocs públics festejant aquella gesta?

Es antihumana la pena de mort. No hi pot haver ningú que tingui dret sobre la vida del pròxim, per més que aquest hagi atentat, en un moment d'ofuscació, sobre una altra vida. Estém molt lluny de l'época en que era un axioma la dita «el que á hierro mata, á hierro muere», donant aixís cert aire de venjansa, igualant la pena al acte criminós, á lo que no hauria d'esser més que correcció del home que, les més de les vegades, obra impulsat per la ignorancia en que l'ha tingut la societat, qui després se rebaixa fins aquell nivell moral segant reflexivament una vida, en compensació (!) d'una altra que s'en ha arreballat en una hora irada dels instints ineducats.

El govern actual no pot ni deu menys preuar la lliure que s'en desprend de lo ocorregut ab els indults dels sentenciats á la pena capital pels fets de Cullera. Ell va indultarne sis dels set condepnats, obeint al imperatíu de la seva conciencia, y al clam unánim de la opinió qui no podia avenirse ab la magnitud del cástic imposat per un crim, imperdonable per lo repugnant y selvatge, pero fonamentat en un sentiment d'humanisme en sos inicis: la protesta per la infeconda guerra de l'Àfrica, y

per les desigualtats enutjoses en concórrehi en aqueixa guerra.

El Rei, indultant al «Xato de Cuqueta», quan el seu Concell l'havia eliminat d'aquesta gracia, ha fet quelcom més que declarar-se platónicament el primer abolicionista de la pena de mort; la seva gallarda actitud enfront del dretisme monarquic, continuada al ratificar sos poders al senyor Canalejas, al únic polític que en son programa hi te inclosa aqueixa important reforma del Codic penal equival á una declaració implícita de que ha arribat l'hora definitiva d'implantarla.

La crisi plantejada pel president del Concell seria una burda comedia si continués l'estat de coses com fins aquí. Hi ha dret esperar que mai més sigui motiu de crisis una execució capital. El poble no les vol, y fa trontollar els ministeris cada vegada que se'n parla. El Rei no les vol, y concedeix l'indult fins contrariant als seus concellers, El govern no les vol, y ho te com á compromís polític en son programa. La religió, que encare es la del Estat no les vol, y en el decàleg diu «no matarás».

No és aquesta la millor ocasió pera llicenciar als butxins? Es que hi ha algun poder ocult que s'hi oposa?

FRIS.

Reunió magna

Dijous á la nit, eridada per la Comissió designada pera estudiar l'arreglo definitiu de les aigües de Tomavi, va celebrarse en el teatre del Casino Circo una magna reunió de vehins, á la qual hi assistí també el digne diputat á Corts per aquest districte don Jaume Carner, á fi de donar compte del comés de la Comissió y del projecte de dit arreglo y dels medis de portarlo á efecte.

Se doná la presidencia al senyor Rector, qui tenia als seus costats als senyors Alcalde y Jutge d'instrucció.

Oberta la sessió per la presidencia, digué que'l senyor Jutge, don Ramon Franquet, donaria lectura de la Memoria de la Junta, fentho ab clara dicció y entonació apropiada; la qual no extractem perque d'avui á demá será repartida impresa al vehinat.

Seguidament feu ús de la paraula don Pau Palau Calaf, individu de la Comissió, qui diu que tots devem fer un sacrifici acudint á suscriures al empréstit per portar á terme les obres de la conducció definitiva de les aigües. Recorda el flagell de la epidemia, y diu que si per la nostra deixadesa tornés á reproduirse, la mort de la població seria inevitable,

y hem de demostrar als pobles que'ns ajudaren quan la malvestat, que'l Vendrell es un poble que vol viure, que vol salvarse, y que per aixó s'ha de fer lo que's degui, no lo que's pugui, pera portar á cap l'obra magna de l'arreglo de les aigües, no sols es de beure sino també les del riego. Acaba incitant lá tothom acudi a omplenar les llistes de la subscripció del empréstit, puig de no poguerse portar á cap l'obra ens feriem dignes del despreci dels demés pobles. Fou molt aplaudit.

Don Francisco Vidal y Socias, regidor de l'Ajuntament, diu que parla en nom d'aquets y de l'arcalde. Recorda la sessió magna que va celebrarse á la Casa de la Vila, quan l'epidemia, á la qual hi assistí nostre digne diputat senyor Carner, y recorda lo que digué allavors, que l'Ajuntament que ell presidia no tenia criteri tancat respecte á la part econòmica, ni de venda d'aigua ni d'empréstit.

En un vibrant y fogós paragraf, interromput ab aclamacions y sorollosos aplaudiments, futeja durament als qui aleshores, per passió política, recri minaven ab insidioses y maliciosas suposicions la gestió sobre'l particular d'aquell Ajuntament, que defensa, y que nomená la Comissió, que es representació del poble, pera portar á cap l'obra y arbitrar els medis pera realisarla,

Relata l'anada de la Comissió á Barcelona pera entrevistarse ab la Gerencia de la Companyia del ferro-carril pera tractar de la venda d'aigua a la mateixa, qu'era'l medi més expedit, y en prova d'aixó, exposa les honrades manifestacions del senyor Palau Calaf, de la Comissió, que feu á Barcelona, y que eren una noble rectificació del criteri que avans tenia, contrari á la venda. Diu que aquesta ha fracassat per haver trobat la companyia mes ventajoses proposicions, y que per tant no queda altra recurs que acudir al empréstit, fent una crida al patriotisme de tots, presindint de la política, puig es d'absoluta necessitat l'arreglo definitiu de les nostres aigües. Va esser sorollosament aplaudit.

Al aixecarse don Jaume Palau Badia, es fortament aplaudit, y diu que aquells aplaudiments potser sien prematurs, perque lo que pensa dir potser no agradará gaire.

En llenguatge pintoresc y planer, diu que troba á faltar á la reunió á determinades personalitats; menos mal, diu, si després contribueixen el empréstit. Recrimina les converses pessimistes que sobre'l mateix se senten en les taules del café, dient que l'hem de portar á cap, puig si tenim diners per teatres y diversions n'hem de tenir també per l'empréstit, al qual han de suscriures rics y pobres, cadascú en lo que bonament pugui fins empenyautse si un no té diners, com s'empenya pera treure un fill de soldat, ó per millorar una finca.

Recrimina als qui volen ficarhi la política, y de-

mana es tiri un vel sobre'l passat y's miri sols l'avenir. Diu que l'Ajuntament anterior, al nomenar la Comissió, va despendre de la gloria, com també de la responsabilitat, que podia reportarli l'assumpte de les aigües, y diu que l'emprestit deu esser de caràcter sagrat, sense desconfiances vers l'Ajuntament; y que els qui poguent ferho no s'hi suscriuen, se ferien mereixedors de que llurs noms se exposessin pels cantons, y si desgraciadament se reproduís demà la epidemia, per no haverse pogut realisar la obra, se podria dir a les famílies de les víctimes: aquests son els causants del vostre dol. Pero creu que no n'hi haurà necessitat, perque no dupta de que, pobres y rics, contribuirán al emprestit.

La peroració del senyor Palau fou llargament aplaudida, ajuntantse'ls aplaudiments als endressats a don Jaume Carner al alsarse pera parlar.

Comensà dient, que ha vingut convidat per la Comissió, y que serà breu, puig es hora d'obrar y no de enrahonar. Diu que tots coincideixen y están conformes, en que'l problema de les aigües es de vida o mort pera la població, que deu quedar solucionat ants de l'istiu vinent pera que no pugui reproduir-se la epidemia, y que es un insensat qui digui que es un problema polític, puig la mort no va pas tenir miraments.

Diu que no havent acceptat la Companyia del ferro carril la proposta de venda d'aigua, ha quedat barrada la porta, y ara els medis pera realisar l'obra deuen buscarse dintre'l Vendrell. Diu que totes les ciutats y pobles del mon se preocupen de la municipalisació del servei de les aigües, y que'l Vendrell ja la té per esser propietat seva els abundants caudals de Tomavi.

Segueix dient que l'obra se ha de realisar mitjansant l'emprestit, y que es precis que tothom tingui consciencia del seu deber, colcantse cada hu al lloc que li pertoca, y fins per egoisme, diu, s'hi deu inscriure, ja que'ls perjudicis que tothom ne reportaria de no realisarse l'obra, no serien 15.000 duros ab que està presupostada sino multiplicats, y dirigintse a la Junta, diu: Joestic disposat a colocarme en el lloc que'm pertoca, entre'ls primers; jo'm coto, y dic que hi posaré més que el que més hi posi.

Aquest declaració fou rebuda ab gran plauso.

Segueix fent una crida al patriotisme de tothom, quina llista de suscripció serà'l termómetro que marcarà'ls graus de patriotisme.

Com fos que en la memoria que's llegí, la Comissió donava per acabada la seva tasca y se'n nomenés una altra pera l'execució de l'obra, proposa'l senyor Carner que per aclamació se ratifiquin els poders a la mateixa Comissió, com així va ferse ab un expontani y llarch aplaudiment.

Finalment, nostre bon senyor Rector, mossen Esteve Font, donà mercès en nom de la Junta, per la ratificació de poders, y digué que no havia demanat may caritat y ho havia fet pels damnificats per la epidemia, y que ara en tornaria a demanar, pero seria en benefici dels mateixos que la fessin, y acabà anunciant que la Comissió faria visites domiciliaries pera interessar la suscripció al emprestit.

Y se donà per acabat l'acte.

La solitut de l'arcalde de R. O.

Cada dia se va fent més difícil, dintre de l'Ajuntament, la situació de l'arcalde de R. O., en Joan Mascaró, y cada dia també es més accentuat el divorci del mateix y'ls regidors, els quals fan el buit a l'entorn d'ell; y en la solitut en quél deixen pot reflexionar y arribar a compendre que no és tan fácil com devia imaginarse desempenyar la primera Magistratura municipal d'una població de l'importancia del Vendrell, majorment no comptant dintre de la Corporació ni ab un sol company adicte que li tiri un cap de corda salvador hont poguerse agafar en les entonsades que li toquen sofrir en les sessions, en les quals es allà hont se fa més patenta la desolada solitut y la ineptia y incapacitat den Mascaró pera desempenyar un càrrec que no és per ell, car

els seus coneixements, així generals com administratius, no són els que pera'l cas se requereixen.

Aquesta solitut en qués troba dintre la Casa de la Vila y'l buit que se li fa a son entorn, ell és qui se'ls ha procurat; que no'n culpi als regidors ni a ningú més. Aquests, per boca del seu company Gay, li oferiren, en plé Consistori y devant del poble, pau y concordia y la lleal cooperació de tots pera poguer portar a bon port la gestió administrativa que ls toca realisar, pera'l mellor benefici dels interessos comunals. Y aquest missatge de pau dels regidors de la majoria, va esser contestat per en Mascaró ab escomeses de guerra, rodejantse en el despatx de l'Arcaldia de certa gent que ja sabia ell que la seva presencia allí havia de molestar als regidors tots; destituint a honrats y lleals servidors del Municipi, y a més, ab una provocació tan impolitica com perillosa, com es el nomenament de secretari particular seu, nomenament fet contra llei ja que aquesta no l'autorisa pera tant, a favor d'un home impopular, derrotat pel poble en els comicis tantes quantes vegades ha presentat la seva candidatura sollicitant la regidoria, aspirant a cacic y enemic irreconciliable de tots els Ajuntaments populars que de molts anys ensá venen administrant els interessos comunals a satisfacció del poble, quina gestió ha procurat per tots els medis entorpir sempre y en tot temps aquell.

Aquest nomenament, ó millor dit, aquesta provocació, no podien ni devien admétrerla sense protesta els dignes y ligitims representants del poble, y d'aquí l'abandó en que deixen a un arcalde imposit, que si fos capás de reflexionar y raonar freda y serenament, compendria la situació gens airosa en que's troba dintre la Corporació municipal, y ab un gest de noblesa y dignitat, deixaria un càrrec que ell es el primer en regoneixer la seva ineptitut pera desempenyarlo, desde'l moment en que s'ha vist precisat a rodejarse d'una taifa d'assessors y concellers que s'han apoderat del despatx de l'Arcaldia, y nomenarse un secretari particular.

Ningú ab més raó que'l nostre batlle, pot dir alló que diuen els castellans: «No voy, que me llevan».

La Magistratura y la Autoritat en mans de la ignorancia ó de la imbecilitat, poden causar més danys y perjudicis a un poble que una remada de llops famolencs a tota una comarca, pel perill de que un malvat qualsevol pot apoderarse, sugestionantlos, del cervell obtús y de la voluntat dels imbécils y dels ignorants.

MÁXIM GORKI.

Ajuntament

Com cada dimecres, densa de la constitució del nou Ajuntament, el saló de sessions se va omplir de gom a gom. No sabem per qué, pero en l'atmosfera se presentia quelcom de acalentament y'ns semblà que la sessió acabaria ab bronca; y així va esser, y de les bones.

Oberta que fou, se llegí y aprovà l'acta de l'anterior; y segidament, el Secretari va notificar que no hi havia cap assumpte a la ordre del dia. ¿Vol dir, senyor arcalde del rei, que durant vuit dies no ha arribat a son poder res de lo que un batlle sol rebre y que comunica a l'Ajuntament? Ja es estrany.

Aleshores el senyor Vidal Socias diu a la Presidencia que havia sabut que aquesta havia quedat extraijada de qués realisessin unes obres en el lloc conegut per «alcanterillas» sense son coneixement.

En Vidal li diu que dites obres se fan en compliment d'un acord de l'Ajuntament anterior, y que van comensar la darrera setmana de l'any últim, y que no podia alegar ignorancia per quan, al deixar ell l'Arcaldia, va posarlo en antecedents de varis assumptes pendents, y molt especialment de dites obres.

Y l'arcalde li nega en rodó li parlés de tal cosa.

En Vidal li replica que sí, y diu qu'eren varies les personas que's trobaven presents, y que no permet que ningú'l tingui per embustero; y volent donar camí a l'arcalde per quedar bé, li diu que's donará per satisfet ab tal digui que no se'n recorda.

A lo qual contesta ab ridícula prosopopeia:—Ja hi pot pujar de peus, que no m'ho va dir.—

Y's va promoure un sorollós incident en el qual hi intervingueren en Ramon, afirmant lo dit per en Vidal, per quan ell s'hi trobava present quan li va notificar, y en Vidal Galofré, dient que no troba estrany que'l senyor arcalde sia curt de memoria, ja que n'ha donat altres mostres, com lo de la primera sessió, que va declarar que no tocaria cap empleat, y l'endemà destituia el guarda termes.

L'arcalde.—Ho vaig fer en ús de les meves atribulacions.

En Vidal.—Atribucions, home, y no tribulacions.

Bronca y grans rialles en el públic.

L'arcalde, volent esmenar la ridiculesa.—Es que hi dit tribulacions.

En Vidal.—Atribucions, atribucions! Aquí teniu un arcalde nomenat de real ordre que diu tribulacions per atribucions. Tenir un arcalde que diu aital es una vergonya per la població del Vendrell.

Desde aquests moments els rumors del públic son seguits y l'agitació augmenta per graus.

En Vidal Socias diu que no está acostumat a quedar en ridícul, y menys devant del poble, que baix la seva paraula afirma que li va dir lo que se li nega; que si l'arcalde continúa negant lo evident, sera ocasió de portar un notari al costat cada vegada que's voldra parlar ab ell. Li diu que son onze enfront d'un sol, que li van presentar el ram d'olivera en senyal de pau, que ha sigut rompuda per la paesidencia, fent imposible la convivència dels regidors ab ella, convivència que dona per rompuda, heventse presentat el dilema de que ó han de dimitir els regidors tots ó ha de dimitir l'arcalde, puig de seguir aquesta situació se'n ressentiran els interessos del poble. Aixó no pot anar!

La peroració del senyor Vidal Socias, fou acullida ab exclamacions d'aprovació pel públic. Desde aquest moment la excitació va anar en augment y'ls rumors continuats.

En Vidal Galofré, pregunta a l'arcalde qué es lo que ha fet en benefici del poble y quins actes de administració ha fet d'ensá que ocupa l'Arcaldia, quines iniciatives, quines proposicions; cap, ni una.

Li pregunta si ha arribat fins an ell el rumor de que havien arribat una dotzena de revolvers, que no sab qui'ls deu haver enviat y pagat, per anar a les sessions, y li diu que si es fes un regoneixement allí mateix potser els trobaria.

Li pregunta si l'altre dia, al anar a Tarragona a ingressar una certa quantitat, si hi anà acompanyat de algún regidor ó empleat del Municipi; y com l'arcalde contestés que sol, en Vidal insisteix en que sabia no hi havia anat sol, un regidor, diu: Potser tampoc se'n recorda. Pero tant li van estirar la llengua, que al fi confessà que hi havia anat ab un amic. Y en Vidal el récrimina per haver pres per companyia a una persona agena a la Corporació, y diu que li consta que dita quantitat va quedar per ingressar perque tot un arcalde de real ordre no va saber explicar a quina consignació s'aplicava.

Demana se llegeixi de l'acta de la primera sessió, lo referent a la promesa de l'arcalde de que no tocaria cap empleat, y li pregunta com pensa pagarlo a l'empleat nou aquest mes, puig el destituït té dret al cobro per haver sigut destituït dintre del mateix. Com l'arcalde no contesta, en Vidal torna a preguntarlo; dient, per fi, aquell, que contestará a la sessió vinenta.

Aquesta resposta tan fora de lloc, indigna an en Vidal, qui diu: aquí teniu un arcalde que avans de contestar ha de consultarho. El públic, ab indignació, crida: ¡fora l'arcalde! Els regidors, drets, uns increpau a l'arcalde, que resta astorat, blanc com

la cera, y altres recomanen ordre al públic, aconsellant l'evacuació de la sala, ja que la sessió se dona per acabada.

La cridoria dura llarga estona, y per fi surt tot hom, estacionantse nombrosos grups a la plassa, esperant la sortida dels regidors, que son acompanyats pel poble, mentres que l'arcalde del rei, poc després, sortia de la Casa de la Vila acompanyat d'un parell d'amichs oficiosos.

Informació vinícola

De la casa Arnó, Maristany y Companyia de Barcelona.

Encara que no's pot dir que hagi canviat la situació de calma, es evident que s'observa certa reacció en el mercat, y tot sembla indicar que anem a entrar en un període de major moviment. Per la comarca del Penadés van obtenint molt interès els vins blancs, ab els que s'hi fan avuy forces operacions, especialment per importants cases de nostra plassa que's dedican a l'exportació a América, ab tal motiu els preus que havien cedit quelcom s'han reposat, y encara que no ab alsa, se troben actualment ben sostinguts.

La regió alacantina es la que manté ab més animació els negocis, perque l'exportació que fan de llurs vins als mercats d'Europa, especialment als de Alemanya, se manté enguany ab certa activitat.

CRONICA

A fi de poguer donar la extensió que mereix per la seva importància, a la ressenya de la reunió magna celebrada dijous al vespre pera tractar del arregio definitiu de las aigües de Tomavi que assurteixen nostra vila, hem tingut de retirar alguns originals, que tenem com posats, els quals publicarem en el pròxim número.

Son molts ja els vehins d'aquesta vila, alguns de significació, que han comparegut a declarar en el judici contradictori que se está instruint en el Govern civil de Tarragona pera concedir la Gran Creu de Beneficència al distingit metge d'aquesta vila don Salvador Reventós, y molts son encara els que desitjan compareixerhi avans no s'acabi'l plas.

Las Corporacions, Societats, entitats y agrupaments de tota mena, oficials, recreatives, econòmiques, polítiques y obreres, han acordat també remetre llurs informes al judici, essent ja algunes las que ho han fet.

Nostre setmanari no podia deixar de juntarse al unànim parer de la vila, y dilluns, en la persona de nostre Director, va informar en el judici.

No duptem que aquest será una brillant y entusiasta manifestació del apreci y consideració que la vila sent per son il·lustre fill el metge don Salvador Reventós, que tan altruista y desinteressadament va portarse durant la malehida passa que l'istiu passat va flagellarnos.

La festa de Sant Antoni Abad van celebrarla els carreters com cada any. Al matí se celebrà ofici a la iglesia parroquial y després se verificà la benedicció dels animals a la plassa; organisantse tot seguit la comitiva pera passejar las cocas en carca-vila, portadas en un carruatge, ab acompanyament de grallas.

Tarda y nit va haverhi balladas als baixos del hostal de can Gestí, convenientment arranjats, no faltanthi la capella del Sant.

El temps estigué rúfol tot el dia y sense sol.

Dimecres va estrenarse en el Gran Teatre del Liceu de Barcelona, l'òpera en dos actes *Titania*, música del eminent mestre Eurich Morera y lletra de nostre benivolgut compatriota, el genial poeta Angel Guimerà.

La premsa tota ha fet grans elogis de l'obra, y diu que l'estrena va esser un gran èxit.

Nostra més coral enhorabona als eximis autors Guimerà y Morera.

Dr. Garcia Soto

Consultori Mèdic

Gabinet de Vias-Urínaries, Electricitat, Massage, etc.
Horas de consulta: de 11 a 1 y 6 a 8. Días festius: de 10 a 1
Carrer del Dr. Robert, 8, 1.º — VENDRELL

El senyor Registrador de la propietat del partit crida la atenció dels interessats que tinguin assientos de domini a son favor o que'ls interessin, en la extingida Contaduría de Hipotecas, pera que dintre el terme de cinch anys, a comptar desde la promulgació de la ley de 21 de Abril de 1909 reformant la allavors ley Hipotecaria, sollicitin el trasllat de dits assientos als llibres del nou Registre, enterantlos de que transcorregut dit plassó sens haverho sollicitat, caducaran de dret tals assientos.

Dilluns celebra la seva festa major el vell poblet de Sant Vicens, que vé a esser com una barriada de la nostra vila, y per tant, si'l dia hi acompanya, se sol veure molt concorregut de vendrellenchs.

Enguany, pera amenisar la festa, tenen contractada la orquesta del Pó de Olesa y la colla de grallas «Els Pelgrins».

DR. ROSELL

Carrer de la Muralla, núm. 3, pral. — Vendrell
Consulta de 11 a 12 Días festius, de 8 a 10
Gratis els dijous no festius de 8 a 10

L'Ajuntament del poble de la Riera, d'aquest partit, ha declarat fills adoptius del mateix, al general don Valeri Weyler, al Governador civil de Tarragona, don Frederich Schwartz, y al sub-inspector metge de segona classe de Sanitat militar, don Joan Ristol Canellas, com significació de gratitut y viva simpatia pels mèrits contrats en la epidemia que dit poble sofrí durant l'istiu.

Avuy y demà actuará en el teatre del Casino Circo la notable companyia catalana que dirigeix l'aplaudit actor August Barbosa, prou conegut y apreciat de nostre públich.

A la tarda d'avuy, en funció vermou, se posará en escena l'aplaudida comedia en dos actes, *Gent d'ara*; y a la nit el celebrat drama de l'ignasi Iglesias, *Las Garzas*, que no s'ha representat encara en nostra vila; y la comedia en un acte *Lo rapie de la Sabina*.

Demà diumenge, tarda, *Aucells de pas y Gent d'ara*, y a la nit, *Foch nou y Lirio entre espinas*.

Secció Oficial

Caixa de Crèdit y Estalvis de Vendrell

El dia 28 del corrent mes, a las 4 de la tarda tindrà lloch a l'hostatje social d'aquesta Caixa la Junta General ordinaria d'accionistes que prevé l'article 13 dels Estatuts.

De conformitat ab lo que disposa l'article 16, els senyors accionistes que desitjin concórrer a dita Junta haurán de dipositar a la Caixa les seves accions; debent advertir que cada cinc accions, donan dret a un vot, els qui en tinguin menys de cinc podran nriarse ab altres.

La Junta de Govern espera de tots els senyors accionistes que se servirán demostrar llur interès per la Caixa assistint a la Junta convocada.

Vendrell 12 de Janer de 1912.—El President,—
Plàcid Satorras.

Imposicions verificadas en aquesta Caixa durant el diumenge.

Dia 14 de Janer de 1912

51 imposicions, important. 1550' Ptas.
11 reintegros. 2100' "

Plassa Mercat.

Recaudació obtinguda en la Plassa Mercat desde'l dia 13 del passat al 19 del corrent mes: 62'40 ptas.

Registre Civil.

Inscripcions verificadas en aquesta oficina.

Naiements.—Un nen fill de Pere Marqués y de Elisa Virgili Estragués; un nen fill de Joan Diu Figueras y de Mercé Aymerich Riembau; una nena filla de Pere Montserrat Marimón y de Rosalia Ventosa Vidal.

Defuncions —Cap

Matrimonis —Cap

IMPREMTA RAMON GERMANS Y NEBOT.—VENDRELL.

Venda de dugas casas juntas ó per separat. Informará el procurador Joan Ferret y Navarro, carrer de Salmerón, número 19.

Lámparas marca A E G a 3 ptas.

De venta a casa del instalador

EMILI VIVES, carrer del Doctor Robert.

Banco Aragonés
SECCION DE SEGUROS
Zaragoza

Inscrita en el Registre Oficial del Ministeri de Foment
Constituit dipòsit de
Pessetas 200.000 màxim que exigeix la ley

Reemplas de 1912
Seguros de QUINTAS

Se proposan en condicions sumament ventatjoses. Desde 1906 el BANCO ARAGONES porta ingressadas en concepte de redencions a metálich, la respectable suma de 3.061,748 pessetas.

Demáninse detalls a la Direcció general ó la Subdirecció de Catalunya, Lauria, 10, Barcelona.
Agent al Vendrell: Pere Simó Romeu, carrer de la Baixada

Joan Sas Construcció de tuberías de ciment

pera conduccions d'aigua, gas, materias fecals y cables eléctricos

Cloacas, safretjos y alcantarillas

Dipòsits de totas cabudas, canals y canalons

Aquest material es el més resistent, aixís ho acreditan els molts treballs ab ell realisats

Contractas especials segons cabudas.

Demantintse preus y detalls,

Carrer de Sant Gervasi, 40. — VILANOVA Y GELTRÚ

Representant en aquesta vila: Evaristo Julivert, fàbrica de mosaichs, carrer del Dr. Robert

Aguas minero-medicinales de Cabreiroá (Verin)

Las més litinicas d'Espanya

La mellor y més agradable agua de taula

De probada eficacia curativa en las enfermetats de las vias urinarias, digestivas y biliars, en l'artritis-gota y diabetes; recomanadas per la comissió de Doctors que comissionats pel Govern estigueren a Catalunya pera combatir la epidemia colérica.

DE VENDA EN TOTA PARTS

Dipositari y representant a Catalunya:

EN AQUESTA VILA:

r. Ramón Ballester Roig, Rambla Flors, 13, 1.º Barcelona ■ Farmacia de D. Manuel Trayner, Carrer de la Muralla.

Establiment de Recasens Germanas ANTIGA CASA CADARNAL LIQUIDACIÓ

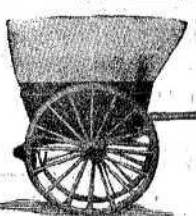
Grans rebaixes de preus en tots els articles per retirarse del negoci

Merceria, llanería, genres blancs, de dol y de confecció, genres de punt, etz. etz.

Preus especials en flassadas, tapabocas y bayetas.

Crin vegetal á 2'50 pessetas l'arroba

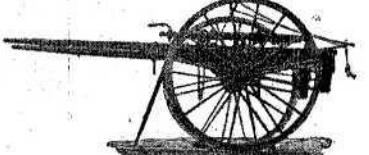
Carrer de las Garrofas, 13 y Llibertat, 6. VENDRELL

Taller de construcció de carruatges
DE TOTES CLASSES
.....
ANTIGA CASA «GALÁN»

EMILI FIGUERAS

Carrer de S. Sebastiá, (Muralla) 38
VENDRELL

FABRICA DE GUANOS

y
Primeras materias per abonos

GUANOS ESPECIALES
para vinyas y cereals

Anton Trillas

Carrer de Montserrat. - VENDRELL

Magatzém de tota mena de materials pera construccions

de
Josep Martí (a) Fassi
Water-Closets

de las mellors fabricacions del País y Extranger, y gran assortit en

== Inhodoros, Sifons y demás articles de Sanitat Urbana ==

Existencias en Cerámica fina y Objectes propis pera regalos

Carrer de Montserrat, 48 y 50.-VENDRELL

Las Baleares Sucursal Dipósit de calsat

Extens y variat assortit de calsat de tota mena, desde els preus més econòmichs á las classes més finas, tant pera home com pera senyora y nens, poguent garantir la qualitat per esser las existencies d'aquesta casa de procedencia directa de las mellors fábricas.

Preus de fábrica

Joan Sabra Montserrat, 1. VENDRELL

Taller de Fotografia de I. Güixens

Alta, 1^a, 2^{on} VENDRELL

Ma voluntat y constancia en l'art de la fotografia, el meu caràcter curiós y de perfeccionament, l'adquisició de diverses màquines, eines y productes moderns, fan que avui pugui anunciar y presentar el meu taller, ab totes les condicions y varietats qu'exigeix el gust actual, com es:

Retratos desde *dijes*, fins á tamany natural.

Reproduccions d'altres retratos en totes mides.

Bromuros de totes classes Postals fines al bromuro

Especialitat en postals bromuros ab cartolina groixuda

Marcas daurats (óvalos) pera sala.

IMPORTANT: Compto ab un objectiu gran-angular pera treurer fotografies d'edificis, monuments y interiors, además de vistes, paisatges, etz.

=LO INCREIBLE=

Mobles

Sillerías, Calaxeras, Etágères. Taulas automáticas, colisas y rusas, Llits, Miralls, Cuadros de tota mena, Trémols, Taulas de menjador y demás articles del ram, á preus reduits y qualitat més assegurada que á Barcelona. Somiers de tela inglesa galvanizada, irrovellables á preus muy vistos. Motlluras pera cuadros, gran varietat. Confecció especial en nostres tallers de tot encàrrech.

Especialitat en mobles de noguera diagonals

Fustería y Ebanistería de Anton Güell y Fills

Carrer de Sant Sebastiá (Muralla) número 25.-VENDRELL

Llorens Bové

Unich expendedor dels acreditats ciments de "Garraf"

y representant de la

Fábrica de mosaichs y pedra artificial dels Srs. M. G. BUTSEMS Y FRADERA.-Barcelona

TUBOS DE CIMENT de varias midas pera la conducció d'aigües

Canals pera'l riego y accessoris, Sifons, Dipósits pera aigua, Safretjos, Pous Mouras, Refrescadors, etz., etz.

Se construeixen cloacas y alcantarillas

Mosaics hidráulichs de dibuixos artístichs y variats; Cairons de portlant pera aceras; Aygueras; Rentamans, Escalas; Pilans; Balustres; Arrimaderos; Banyeras; Lavabos; Surtidors; Xamaneyas; Cartelas; Florons; Frisos; Capitells; Ventiladors; Columnas de diferents dibuixos; Estatuas; Gerros, y una infinitat de pessas d'adorno pera fatxadas y jardins.

Vegis catálechs.

6.-Plassa del Teatre.-6.-VENDRELL